

misforstod det ærede Medlem — som om han mente, at den Tid nu var kommen, da Staten havde lagt tilstrækkelig Vægt paa at højne Landets Kultur gennem det lærde Skolevæsen, saa at man i alt Fald for en stor Del kunde overlade det til den private eller kommunale Virksomhed, og hvis dette var Meningen, maa jeg sige, at jeg for en stor Del kan slutte mig dertil. Det viser sig, at for Eksempel i en By som Kjøbenhavn drives den lærde Skole jo saa at sige udelukkende af private Kræfter; der findes en enkelt Statsskole, men det Antal Studenter, den frembringer, er ikke stort i Forhold til det, som frembringes inden for de private Skoler; og saaledes som Statsskolevæsenet nu findes omkring i de forskellige Landsdele, er det paa ingen Maade mønsterværdigt. En Skole som den, der blev nævnt forleden Dag, Latin-skolen i Hillerød, udsender maaske et Par Studenter om Aaret; den har et ringe Elevantal, men Budgettet er ganske overordentlig stort. De Tal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds nævnedes forleden Dag med Hensyn til, hvad Staten aarlig anvendte paa hver ung Mand, som blev Student, ere naturligvis rigtige, men hvis man i Stedet for at tage samtlige Statsskoler udtager enkelte Skoler som Hillerød eller andre, hvis Elevantal er saa langt nede, vil den Sum være at forhøje med et ganske betydeligt Beløb. Som sagt, jeg vil udtale det Ønske, at vi, naar Ministeren faar Tid, naar han er færdig med sine kirkelige Reformforslag, og faar Tid til at komme til Skole-reformen, maa faa en Reform, som griber noget organisk ind i Forholdene og ikke udelukkende holder sig til en forandret Læseplan.

I Tilslutning til de Udtalelser, som forleden Dag kom fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) med Hensyn til det at sikre og grunde Fremtiden, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et andet Forhold, som ogsaa er forudsat i Grundloven. Det er nemlig Spørgsmaalet om en Regnskabsrets Oprettelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) henledte forleden Dag Opmærksomheden paa et middelalderligt kongeligt Prærogativ, der endnu findes i den engelske Forfatning. Det har fra Middelalderen altid været Skik i England, at Kronen betragter det som en Forrettighed at foreslaa Udgifter. Der findes mange af den Slags middelalderlige Forrettigheder i den engelske Forfatning, men det vil vise sig, at de nyere Forfatninger, der ere dan-

nede i det udløbne Aarhundrede, med Held have undgaaet adskillige af dem, og at de paa dette Punkt ere gaaede ud fra, at, saafremt Statens Indtægter ikke betragtes som Kronens, men som Folkets, maa Folkets Repræsentanter ogsaa være berettigede til at foreslaa Anvendelsen af disse Indtægter. Ud fra denne efter min Formening noget nyere Betragtning af Forholdene vil jeg da tillade mig at forespørge den højtærede Finansminister, om han eventuelt vil modtage paa Finansloven ved 2den Behandling et Beløb til Undersøgelse af de parlamentariske Regnskabsforhold i Bryssel og i London, og den højtærede Konseilspræsident, om han sympatiserer med at fortsætte de indledede Bestræbelser, der i de senere Aar have været fremme her i Tinget for at faa denne Sag undersøgt.

Jeg har saa blot et enkelt Spørgsmaal til en anden af de højtærede Ministre, nemlig den højtærede Justitsminister. Under den spansk-amerikanske Krig fremkom der herhjemme en provisorisk Neutralitetslov, hvad der førte til en Undersøgelse af vor Neutralitetslovgivning her i Tinget, og denne Undersøgelse resulterede i, at vedkommende Udvalgs Formand, den nuværende højtærede 1ste Viceformand for Tinget (Krabbe), ved Forhandlinger med den nu afgaaede Justitsminister fik denne til at love, at han vilde forelægge et Lovforslag om Ændringer i vor indre Neutralitetslovgivning, som nu er 100 Aar gammel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han vil indfri dette Løfte fra sin Forgængers Side.

Der er saa kun en enkelt Sag, som jeg skal fremdrage, fordi den maaske kan have nogen Interesse for Partiforholdene her i Salen. Det var vistnok en Skuffelse for adskillige, da vi forleden Dag hørte det ærede Medlem for Veringe (Holm) tale. Det ærede Medlem for Veringe har nemlig paa et Valgmøde været ude med Livssynet og angrebet Ministeriets Sammen-sætning i det hele og en af Ministrene i Særdeleshed ud fra Livssynet, og man var jo berettiget til at tro, at nu skulde vi have Livssynet frem i den Tale, med hvilken det ærede Medlem for Veringe vilde hilse Ministeriet. Det var med nogen Spænding, man ventede det, thi vi vide, at hver Gang Livssynet drages ind i de politiske Overvejelser, er man ved at forberede en politisk Utilladelighed, noget, som man ikke tør eller vil sige rent ud. Derfor lyttede man med Spænding til, hvorledes den „aandelige Modsætning“,